ప్రేమతో బార్సిలోనా నుండి
(FROM BARCELONA WITH LOVE)

క్రిస్టోఫర్ కొలంబస్ అమెరికా ఖండాన్ని కనుగొన్నందుకు ప్రజలకు సుపరిచితుడు. కానీ అతను స్పెయిన్‌కు ఏమి తెచ్చాడో చాలా మందికి తెలియదు. నేను కొలంబస్‌ను కాను, కానీ 1991-92లో యూరో-ఇండియా ఎక్స్చేంజ్ ప్రోగ్రామ్ కింద బార్సిలోనాలోని ESADEకి నేను వెళ్ళినప్పటి జ్ఞాపకాలు, 27 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా, ఒక్క విదేశీ పర్యటనతో ఏమి పొందవచ్చో నాకు గుర్తుచేస్తాయి.

1. సిస్టర్ కొంచిటా

బార్సిలోనా గుర్తుకు వచ్చినప్పుడల్లా నాకు మొదటగా గుర్తొచ్చేది సిస్టర్ కొంచిటా. బార్సిలోనాలో ఆమె నాకు దత్తత తీసుకున్న అక్కలాంటిది. అంతటి అధికారంతో, ఆప్యాయతతో నాతో మాట్లాడగలిగే అక్కను నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆమె ఒక వృద్ధురాలు, డైరెక్టర్ జనరల్ గారి వ్యక్తిగత కార్యదర్శి. వివిధ దేశాల నుండి డీజీకి వచ్చే ఫోన్ కాల్స్‌కు సమాధానమిస్తూ, ఆమె అనేక యూరోపియన్ భాషలలో అనర్గళంగా మాట్లాడగలిగేవారు. రోటర్‌డామ్ నుండి నన్ను కలవడానికి వస్తున్న ఒక ఫ్యాకల్టీ స్నేహితుడి సూట్‌కేస్‌ను (అతను ఫ్రెంచ్ వైపు నుండి స్పానిష్ వైపుకు వెళ్తుండగా గిరోనా రైల్వే స్టేషన్‌లో పోగొట్టుకున్నాడు), ఆమె కేవలం 12 గంటల్లోనే తిరిగి తెచ్చి ఇవ్వగలిగేవారు.

1991 డిసెంబర్ మధ్యలో, విదేశీ వ్యవహారాల మంత్రిత్వ శాఖ నుండి నివాస అనుమతి (రెసిడెంట్ పర్మిట్) జారీ కోసం ఆమెతో మాట్లాడుతున్నప్పుడు (ఆ రోజుల్లో స్పెయిన్ 3 నెలల కంటే ఎక్కువ కాలం ఉండటానికి వీసాలు జారీ చేసేది కాదు), నేను త్వరలో యూకే వెళ్ళాలి కాబట్టి దాన్ని త్వరగా తీసుకోవాలని చెప్పాను. ఆమె నా వైపు చూసి, "ఇలాగే వెళ్తున్నావా?" అని అడిగింది. నేను అయోమయంగా ఉండటం చూసి, ఆమె నా పంప్ షూస్ వైపు చూపిస్తూ, "నిన్ను ఇలా వెళ్ళనివ్వను. ఆఫీసు తర్వాత మనం షాపుకి వెళ్లి నీకోసం ఒక జత మంచి బూట్లు కొందాం. చలికి గడ్డకట్టుకుపోతావు నాన్న" అంది. ఆమె హృద్యంగా పలికిన ఆ మాట, నన్ను చూసుకోవడానికి బార్సిలోనాలో కనీసం ఒక సోదరి అయినా ఉందని నాకు భరోసా ఇచ్చింది.

ఒక సాయంత్రం భారతదేశం నుండి మా కుటుంబం నాతో కలవడానికి వచ్చినప్పుడు, సిస్టర్ మమ్మల్ని చూడటానికి వచ్చారు. మా ఆవిడ రాత్రి భోజనం వండుతుండగా, సిస్టర్ నన్ను "ఆమె ఏం చేస్తుంది?" అని అడిగారు. నేను వినయంగా, ఆమె ఒక గృహిణి అని చెప్పాను. ఆమెకు అర్థం కాలేదు. మళ్ళీ అడగ్గా, "నేను కూడా గృహిణినే, కానీ ఆమె ఏం చేస్తుంది?" అన్నారు. నేను ఆమె రోజంతా చేసే పనులన్నీ వివరించాల్సి వచ్చింది. వివరిస్తూ నేను ఇలా చెప్పాను, "ఆమె ఉదయం సుమారు 5.30 గంటలకు నిద్రలేస్తుంది. స్నానం చేసి, నా రెండో కూతురిని సిద్ధం చేసి, సుమారు 7.30 గంటలకు ఇద్దరు కూతుళ్ళను పాఠశాలకు పంపిస్తుంది. తర్వాత నా కోసం అల్పాహారం తయారు చేస్తుంది. నేను సుమారు 8.30 గంటలకు బయలుదేరిన తర్వాత, ఆమె మా నాన్నగారి కోసం అల్పాహారం సిద్ధం చేస్తుంది. సుమారు 9.30 గంటలకు ఆమె అల్పాహారం తీసుకుంటుంది. తర్వాత మధ్యాహ్న భోజనం తయారు చేయడం ప్రారంభిస్తుంది. సుమారు మధ్యాహ్నం 1.30 గంటలకు నేను వచ్చి నాన్నగారితో కలిసి భోజనం చేస్తాను. పిల్లలు సుమారు మధ్యాహ్నం 2.30 గంటలకు తిరిగి వస్తారు. చిన్నదానికి

భోజనం తినిపించిన తర్వాత, ఆమె భోజనం చేస్తుంది. ఈ సమయానికి సుమారు మధ్యాహ్నం 3.45 అవుతుంది. అప్పుడు పనిమనిషి పాత్రలు కడగడానికి వస్తుంది, ఆ తర్వాత నా భార్య మా అందరి కోసం సాయంత్రం టీ తయారు చేస్తుంది. సాయంత్రం 6.30 గంటలకల్లా ఆమె మా కోసం రాత్రి భోజనం తయారు చేయడం ప్రారంభిస్తుంది. రాత్రి 9.30 గంటలకల్లా నేను నాన్నగారితో కలిసి రాత్రి భోజనం చేస్తాను, ఆ తర్వాత ఆమె భోజనం చేస్తుంది. ఆమె ఇదంతా పూర్తి చేసేసరికి రాత్రి 11 గంటలు అవుతుంది", అని నేను ముగించాను.

"ఏంటి? రోజంతా వంట చేయాలా?", సిస్టర్ ఆశ్చర్యంతో నివ్వెరపోయింది. "ప్రొఫెసర్, మీరు భార్య పట్ల చాలా కఠినంగా ఉంటున్నారు. రోజంతా వంట చేసే బదులు, ఆమె కోసం ఒక డీప్ ఫ్రీజర్ ఎందుకు కొనకూడదు? అందులో ఆమె ఉదయం తయారుచేసిన ఆహారాన్ని మాత్రమే ఉంచుకుని, సాయంత్రం వేడి చేసుకోవచ్చు కదా." "అవును," నేను అన్నాను, "కానీ ఒక సమస్య ఉంది, దానికి కరెంటు కావాలి," అని ఒప్పుకున్నాను. "అంటే మీ దగ్గర కరెంటు లేదా?" ఆమె అయోమయంగా అడిగింది. "ఉంది, కానీ ఎప్పుడు వస్తుందో తెలియదు," అని బదులిచ్చాను. నేను బార్సిలోనాలో ఉన్న తొమ్మిది నెలల పాటు కరెంటు లేని పరిస్థితిని ఎదుర్కొన్నాను. అలాంటి బార్సిలోనాలో, 1990లలో, అప్పట్లో యూపీ లాంటి వెనుకబడిన రాష్ట్రంలో కరెంటు అంటే ఏమిటో ఒక మహిళకు అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టంగా ఉండేది

2. CEMS

ESADE డైరెక్టర్ జనరల్, 'కమ్యూనిటీ ఆఫ్ యూరోపియన్ మేనేజ్‌మెంట్ స్కూల్స్' (ప్రస్తుతం 'గ్లోబల్ అలయన్స్ ఫర్ మేనేజ్‌మెంట్ ఎడ్యుకేషన్'గా పిలువబడుతోంది) కు ఛైర్మన్‌గా ఉండేవారు. ఇందులో 31 మంది అకడమిక్ సభ్యులు ఉండగా, ఒక దేశం నుండి కేవలం ఒక మేనేజ్‌మెంట్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌ను మాత్రమే సభ్యునిగా చేర్చుకుంటుంది. 1992లో భారతదేశానికి తిరిగి రాకముందు, సహకార ఆలోచనలను అన్వేషించడానికి నేను ఆయనను కలిశాను. భారతదేశంలో సభ్యత్వం ఉన్న మేనేజ్‌మెంట్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఏదీ లేనందున, మనం రెండు సంవత్సరాల పాటు అతిథి సభ్యులుగా చేరాలని ఆయన సూచించారు. రెండు సంవత్సరాలు మనల్ని పరిశీలించిన తర్వాత అసోసియేషన్ పూర్తి సభ్యత్వాన్ని ప్రదానం చేయవచ్చని కూడా తెలిపారు. దురదృష్టవశాత్తు, డైరెక్టర్ మరియు ఇతరులు ఎటువంటి ఆసక్తి చూపకపోవడంతో మేము ఆ అవకాశాన్ని కోల్పోయాము. కేవలం 2012-13 సంవత్సరంలోనే, నా మిత్రుడు ప్రొఫెసర్ శేఖర్ చౌధురి డైరెక్టర్‌షిప్ కింద ఐఐఎం కలకత్తా సభ్యత్వం పొందింది. కనీసం ఏదైనా ఒక భారతీయ మేనేజ్‌మెంట్ సంస్థ యూరోపియన్ మేనేజ్‌మెంట్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లు మరియు పరిశ్రమల నెట్‌వర్క్‌లోకి ప్రవేశించినందుకు నేను సంతోషంగా ఉన్నాను.

3. సహకార పని

నేను ESADEని సందర్శించినప్పుడు, విలీనాలు మరియు స్వాధీనాల (M&A) సమస్యలపై కేస్ రైటింగ్ చేయాలని అనుకున్నాను, కానీ డీన్‌ను కలిసిన తర్వాత నిరాశ చెందాను. అప్పటి డీన్, "మేము ఈ రంగాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము, కానీ పెద్దగా పురోగతి సాధించలేదు" అని అన్నారు. కానీ, ESADEలో ఫ్యాకల్టీగా పనిచేసిన ఒక డాక్టర్ జ్ఞాపకాల ఆధారంగా, నేను సంయుక్తంగా 3-భాగాల కేస్ స్టడీని అభివృద్ధి చేయగలిగాను. అలాగే, మరో ప్రముఖ ప్రొఫెసర్

ఎమిల్‌తో కలిసి, 'వ్యాపార భాగస్వామిగా భారతదేశం గురించి యూరోపియన్ ఎగ్జిక్యూటివ్‌ల అవగాహన' అనే అంశంపై బహుళ-దేశాల పరిశోధన ప్రతిపాదనను అభివృద్ధి చేయగలిగాను, భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత అది పూర్తయింది. 'ఇన్ సెర్చ్ ఆఫ్ ఎక్సలెన్స్' తరహాలో అధ్యయనాన్ని పునరావృతం చేసే మూడవ పరిశోధన ప్రాజెక్ట్‌ను ప్రొఫెసర్ వీడ్మా మరియు విలాహూర్‌లతో కలిసి రూపొందించాను, కానీ దురదృష్టవశాత్తు ప్రశ్నావళిని రూపొందించిన తర్వాత దానిని ప్రారంభించలేకపోయాను. నాల్గవ ప్రాజెక్ట్, యూరో-ఇండియా మేనేజ్‌మెంట్ సెంటర్ స్థాపన కోసం ఒక ప్రతిపాదనను సిద్ధం చేయడం, మార్కెటింగ్ ప్రొఫెసర్ మోటానియా సహకారంతో సిద్ధమైంది. నాకు ఎవరూ తెలియని దేశంలో, కేవలం 9 నెలల స్వల్ప వ్యవధిలో నాలుగు వేర్వేరు రంగాలకు చెందిన నలుగురు ప్రొఫెసర్లతో భాగస్వామ్యం కుదుర్చుకుని నాలుగు ప్రాజెక్టులపై పని చేస్తున్నప్పటికీ, IMXలో నా ఐదేళ్ల బసలో ఒక్క ఉమ్మడి ప్రాజెక్టును కూడా అభివృద్ధి చేయలేకపోవడం ఈనాటికీ నన్ను ఆశ్చర్యపరుస్తుంది. నాలో ఏదైనా లోపం ఉందా లేక దానికి అడ్డుపడిన ఇతర సామాజిక-సాంస్కృతిక కారకాలు ఏమైనా ఉన్నాయా?

4. కాసియో, కెటిల్ మరియు రికార్డర్

బార్సిలోనా నాకు దాదాపు ఒక అపరిచితుడిలాంటి ప్రదేశం. ఆ రోజుల్లో ఇంగ్లీష్ అంతగా వాడుకలో లేదు. PGP ఛైర్మన్‌గా నా పదవీకాలం ముగిసే సమయానికి నేను తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురయ్యాను, ఏ క్షణంలోనైనా కుప్పకూలిపోతానేమో అన్నంతగా కుంగిపోయాను. అందుకే అలాంటి ప్రదేశానికి వెళ్లాను. నేను ఆత్మవిశ్వాసం కోల్పోయి ప్రయాణాలు మానేశాను. ఒకరోజు ఇలా బతకడంలో అర్థం లేదనిపించింది. అప్పటికి నా వయసు సుమారు 45 ఏళ్లు, నాకు బడికి వెళ్లే చిన్న పిల్లలు ఉన్నారు. ఒకవేళ నేను ఎప్పటికైనా నిజంగా చనిపోతే ఏమవుతుందోనని ఆందోళన చెందాను. అందుకే డైరెక్టర్ నన్ను వెళ్ళమన్నప్పుడు, నాకు ఎవరూ తెలియని, భాష కూడా అక్కర్లేని ప్రదేశాన్ని ఎంచుకున్నాను. కానీ అదే నా జీవితంలో ఒక మలుపుగా మారింది.

(ఎ) కాసియో

సంస్థ పనివేళలు ముగిశాక, సాయంత్రాల్లో మరియు వారాంతాల్లో సమయాన్ని ఎలా గడపాలి. ఒకరోజు మార్కు నడుచుకుంటూ వెళ్తుండగా, ఒక దుకాణంలో కాసియో గిటార్ చూశాను, దాని కీలు హార్మోనియంలా కనిపించాయి. అభ్యంతరం చెప్పేవారు ఎవరూ లేకపోవడంతో దాన్ని కొని వాయించడం మొదలుపెట్టాను. ఆరు నెలల్లో నేను కొన్ని పాటలు వాయించగలిగాను మరియు రాగం అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకోగలిగాను. నౌషాద్, సి. రామచంద్ర, శంకర్ జైకిషన్, వసంత్ దేశాయ్ మొదలైన వారి విలక్షణమైన శైలులు ఎందుకు ఉన్నాయో కూడా అర్థమైంది. అయ్యో, నేను భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు అదంతా ఆగిపోయింది.

బి) కెటిల్

నా మరో తోడు ఒక ఎలక్ట్రిక్ కెటిల్. నాకు టీ అంటే చాలా ఇష్టం. ఆ రోజుల్లో భారతదేశంలోని లక్నోలో ఎలక్ట్రిక్ కెటిల్ కొనడం నేను ఊహించలేకపోయాను, ఎందుకంటే దానికి కూడా విద్యుత్ అవసరం, పైగా దాని నిరంతర సరఫరాను ఊహించుకోవడం సాధ్యమయ్యేది కాదు. డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్లలో టీ

బ్యాగులు, పాలపొడి, పంచదార సులభంగా దొరకడంతో, ఇది నాకు టీని సులభంగా తయారు చేసుకోవడానికి సహాయపడింది.

డాక్టర్ మానెల్ పెయిరో జ్ఞాపకాల ఆధారంగా రూపొందించిన పార్క్ టౌలీ కేస్ సిరీస్ ను అభివృద్ధి చేయడంలో ఆ కెటిల్ ఒక విధంగా కీలక పాత్ర పోషించింది. లైబ్రేరియన్ నాకు ఒక రాత్రి ఉపయోగం కోసం ఇంగ్లీష్-కాటలాన్ నిఘంటువును అరువుగా ఇచ్చారు. కంప్యూటర్ సెంటర్ హెడ్ అయిన మారిస్ నాకు ఒక ల్యాప్‌టాప్ ఇచ్చారు, అది 1991లో నాకు ఒక కొత్త విషయం. పరిపాలనా అధికారి నాకు అద్దెకు కేబుల్ టీవీని పొందడంలో సహాయం చేశారు.

ప్రతి రాత్రి నేను భోజనం ముగించి, ఒక థర్మోస్ నిండా టీ తయారు చేసుకుని, టీవీ ఆన్ చేసి (అది తెల్లవారుజామున 2-3 గంటల వరకు నడిచేది), మంచం మీద కూర్చునేవాడిని. ఆత్మకథ నుండి ఒక పదాన్ని ఎంచుకుని, నిఘంటువులో దాని అర్థాన్ని చూసేవాడిని. ఆ నిఘంటువులో ఆంగ్లంలో 2 నుండి 7 అర్థాలు దొరకవచ్చు. ఆ తర్వాత తర్వాతి పదాన్ని, ఆపై అదే విధంగా కొనసాగించేవాడిని. తర్వాతి వాక్యాన్ని చూసి, ఆంగ్లంలో దాని అర్థం ఏమిటో ఊహించడానికి ప్రయత్నించేవాడిని. పదిహేను రోజుల తర్వాత నేను ఒక పేజీని అనువదించి, నేను సరిగ్గా ఊహించానో లేదో తనిఖీ చేయమని డాక్టర్ పైరోకు పంపగలిగాను. ఆయన తనిఖీ చేసి, సరిదిద్దడం ద్వారా నాకు చాలా మద్దతు ఇచ్చారు

నేను సుమారు 5 పేజీలు పూర్తి చేశాక, కొన్ని పదాలు నాకు పరిచయమయ్యాయి మరియు అనువాదం వేగం పుంజుకుంది. ఒక నెల తర్వాత, ఆ కేసులో ఏమి జరుగుతుందో, బహుశా నేను నా జీవితంలో చూసినదేమో, నాకు అర్థం కావడం మొదలైంది. నేను ప్రత్యక్షంగా చూసిన 1972-74 నాటి HE(I)L BHEL విలీనంలో కూడా ఇలాంటిదే జరిగిందని క్రమంగా నాకు స్ఫురించింది. "అయ్యో దేవుడా, భారతదేశంలో రెండు ప్రభుత్వ రంగ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీల విలీనం, మరియు ఇక్కడ స్పెయిన్‌లో వేల కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న నాలుగు అనారోగ్య ఆసుపత్రుల విలీనం, రెండింటిలోనూ ఒకే రకమైన సమస్యలు ఉన్నాయా?". నేను నివ్వెరపోయాను. దీనితో, ఆ తర్వాతి నెలన్నరలోగా 3-భాగాల కేస్ సిరీస్ ముసాయిదా రూపొందించబడింది. డాక్టర్ పెరియో నన్ను సబాడెల్‌లోని ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లి, అక్కడి వారికి పరిచయం చేశారు. ఆ తర్వాతి 15 రోజుల్లో కేసు ఖరారు చేయబడి, ఆమోదం పొందింది. ఒక నెల తర్వాత, EICEP ముగింపు సెమినార్ కోసం బోధనా పత్రంతో పాటు దానిని EFMDకి పంపారు. కెటిల్ లేకుండా ఇది జరిగి ఉండేదేమో అని నేను ఆశ్చర్యపోతున్నాను.

(సి) ది రికార్డర్

రోడ్లపై నడుస్తుండగా, శాన్యో కంపెనీకి చెందిన ఒక చిన్న వాయిస్ యాక్టివేటెడ్ పాకెట్ రికార్డర్ నన్ను ఆకర్షించింది. నేను వాయించే కాసియోలో పాటలను రికార్డ్ చేద్దామని అనుకున్నాను, కానీ అది పూర్తిగా భిన్నమైన పని చేసింది.
భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చాక, నాకు ఒక కొత్త సెక్రటేరియల్ అసిస్టెంట్ వచ్చింది. ఆమెకు డిబేస్ (Dbase) మరియు మెయిల్ మెర్జ్ (Mail Merge) లలో శిక్షణ ఇస్తుండగా, విదేశాలలో భారతీయ వ్యాపార సంస్థలలో నిమగ్నమై ఉన్న కొన్ని కంపెనీలకు కేస్ రైటింగ్ కోసం అనుమతి కోరుతూ 75 లేఖలు పంపించాను. వాటిలో నాలుగు సానుకూలంగా స్పందించాయి. వాటిలో రెండింటి

ఉన్నతాధికారులను కలిసి పని ప్రారంభించడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ సరిగ్గా అదే సమయంలో నా కూతురు అనారోగ్యానికి గురవడంతో నా ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసుకోవలసి వచ్చింది. ఢిల్లీ నుండి వస్తున్న ఫైనాన్స్ విభాగంలోని నా సీనియర్ సహోద్యోగి, ప్రొఫెసర్ వర్ష్నేయ, ఎగ్జిక్యూటివ్‌లను ఇంటర్వ్యూ చేసి, వారితో చర్చలను రికార్డ్ చేయడానికి మరియు ఇతర సమాచారాన్ని సేకరించడానికి అంగీకరించారు. మేము దానిని లిఖిత రూపంలోకి మార్చి ఒక డ్రాఫ్ట్‌ను సిద్ధం చేశాము. నేను ఆ సమాచారాన్ని పునఃవ్యవస్థీకరించి ఒక టీచింగ్ నోట్‌ను తయారుచేశాను. 1991లో భారత ఆర్థిక వ్యవస్థను సరళీకరించడం ఫలితంగా, విదేశాలలో ఉన్న భారతీయ వ్యాపార సంస్థలలో ఒకటి తన అంతర్జాతీయ కార్యకలాపాలను ఉపసంహరించుకోగా, మరొకటి విస్తరించుకుంది. ఈ రెండు ముఖ్యమైన కేస్ స్టడీలను (సుమన్ ఇండస్ట్రీస్ మరియు గ్రోత్ ఫార్మాస్యూటికల్స్) సంయుక్తంగా అభివృద్ధి చేయడంలో తాను కీలక పాత్ర పోషించినందుకు ప్రొఫెసర్ వర్ష్నేయ ఆనందంగా ఆశ్చర్యపోయారు. IMXలో ఈ అంశంపై వచ్చిన మొదటి రెండు కేస్ స్టడీలు ఇవే

బార్సిలోనాలో నాకు సహాయం చేసిన కాసియో, కెటిల్ మరియు రికార్డర్ అనే నా ముగ్గురు మిత్రుల మధ్య ఉన్న ఉమ్మడి విషయం ఏమిటి? అవి ఇప్పటికీ పనిచేస్తున్నాయి, అవి నా గర్వకారణమైన ఆస్తి. సరళీకరణకు ముందు కాలంలో భారతీయ ఉత్పత్తులకు ఒక ప్రత్యేక గుర్తింపుగా నిలిచిన, దీర్ఘకాలం మన్నే వినియోగ వస్తువులైన ఈ విషయాన్ని, నేను పదవీ విరమణ తర్వాత, 25 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా వాడుతున్నాను. ఆ రోజుల్లో భారతదేశంలో 'తాతయ్య కొన్నదాన్ని మనవడు కూడా హాయిగా వాడుకోవచ్చు' అనే మన్నిక భావన ఉండేది. గత 25 సంవత్సరాలలో ప్రవేశపెట్టిన 'డైనమిక్ అబ్సొలెసెన్స్' (వేగంగా వాడుకలోంచి పోయే భావన) కారణంగా, మన భారతదేశంలో అలాంటి వస్తువులు ఏవీ లేవు.

5. పార్క్ టౌలీ కేసు యొక్క సంతానం

కేస్ రైటింగ్ వల్ల అనేక ప్రయోజనాలు ఉన్నాయి, కానీ పార్క్ టౌలీ కేస్ అందించింది నిజంగా అద్భుతం, ఒక అధ్యాపకుడు పొందాలనుకునే దాదాపు ప్రతిదీ అందులో ఉంది.

ఎ) ఒక అంతర్జాతీయ కేస్ స్టడీ,
బి) టీచింగ్ నోట్‌ను పరిశోధనా పత్రంగా మార్చడం,
సి) అంతర్జాతీయ సమావేశాలకు హాజరు కావడం,
డి) ఒక పుస్తకాన్ని ప్రచురించడం,
ఇ) ఒక PGP కోర్సును ప్రారంభించడం,
ఎఫ్) ఒక MDPని ప్రారంభించడం,
జి) ఒక వృత్తిపరమైన సంస్థను (స్ట్రాటజిక్ మేనేజ్‌మెంట్ ఫోరమ్) ప్రారంభించడం, ఇది ఈ క్రింది కలలను నెరవేర్చింది:

- పెద్ద ఎత్తున సమావేశాలను నిర్వహించడం మరియు
- స్ట్రాటజిక్ మేనేజ్‌మెంట్ రంగంలో మేనేజ్‌మెంట్ పాఠశాలలకు చెందిన 600 మందికి పైగా అధ్యాపకుల అభివృద్ధికి సహాయపడటం.

6. కోర్సు మెటీరియల్

ESADEలో ఉన్నప్పుడు, నేను EFMDని తరచుగా సంప్రదించాల్సి వచ్చేది. 4 ఉత్తరాలు రాసి, వాటిని 63%కి తగ్గించి, A4 మీద ప్రింట్ చేసి, ఒకే పేజీని ఫ్యాక్స్ చేయడం ద్వారా ఫ్యాక్సింగ్ ఖర్చును ఎలా తగ్గించవచ్చో నేను నేర్చుకున్నాను. 4 A4 షీట్లను (63%కి తగ్గించి) A3 సైజులో ఒక మాస్టర్‌గా పెట్టి, ఒకదాని వెనుక ఒకటి ప్రింట్ చేస్తే, కోర్సు మెటీరియల్ కోసం అయ్యే ఖర్చు, సమయం మరియు మానవ వనరుల అవసరాన్ని గణనీయంగా తగ్గించవచ్చని నాకు అనిపించింది. దీనివల్ల, ముఖ్యంగా కోర్సు మెటీరియల్‌ను అధ్యాపకులే స్వయంగా అభివృద్ధి చేసినప్పుడు, భారీగా ఉండే A4 సైజు కోర్సు మెటీరియల్ పరిమాణం తేలికపాటి పుస్తకంగా మారుతుంది.

నేను విలీనాలు మరియు స్వాధీనాల (Merger & Acquisition) కోర్సుకు సంబంధించిన 400 పేజీల నమూనా PGP కోర్సు మెటీరియల్‌ను సులభంగా చదవగలిగే A4/2 సైజు పుస్తకంగా అభివృద్ధి చేశాను. చాలా మంది అధ్యాపకులు ఆ పద్ధతిని అనుసరించడానికి నిరాకరించడం వల్ల ఆ ప్రయత్నాలు ముందుకు సాగలేదు.

అయితే, ఈ కల 27 సంవత్సరాల తర్వాత, అంటే నేను పదవీ విరమణ చేసిన 7 సంవత్సరాల తర్వాత సాకారమైంది. అప్పుడు నేను ప్రామాణిక A5 (6”*9”) సైజులో పేపర్‌బ్యాక్ మరియు ఈ-బుక్ ఫార్మాట్‌లో 15 పుస్తకాలను రూపొందించి ప్రచురించాను. ఒకవేళ మనం దీన్ని 1992-93లోనే చేసి ఉంటే, IMX 1992-93 దృక్పథ ప్రణాళికలో ఊహించిన అకడమిక్ రిసోర్స్ పార్క్, దేశంలో మేనేజ్‌మెంట్ విద్యకు అవసరమైన కోర్సు మెటీరియల్ మొత్తాన్ని ఉత్పత్తి చేసి ఉండేది.

7. క్వే మాస్’

‘క్వే మాస్’ (ఇంకేముంది) అనే ఆ రెండు మాటలు ఇప్పటికీ నా చెవుల్లో మారుమోగుతున్నాయి. మీరు అప్పగించిన పనిని ప్రజలు పూర్తి చేసినప్పుడల్లా, ఆఫీసు మూసే సమయంలో కూడా, ఆ మాటలను (అదీ చిరునవ్వుతో) పలికేవారు. ఆ చిరునవ్వు ఎంత అంటువ్యాధిలా ఉండేదంటే, మీరు దాదాపు వారికి గౌరవంగా నమస్కరించేవారు. బార్సిలోనాలో, దేశానికి సంతోషాన్ని కొలవడానికి ఒకే ఒక్క కొలమానం (సూచిక) ఉండాలంటే, అది ఒక వ్యక్తి రోజుకు ఎన్నిసార్లు నవ్వాడనేదే అని నాకు అనిపించింది. ఆ హావభావానికి నేను ఎంతగానో ముగ్ధుడనై, నా కుటుంబ సభ్యులకు మరియు స్నేహితులకు నా సంతకాన్ని ఇప్పుడు ప్రసిద్ధి చెందిన ‘☺నవ్వుతూ ఉండండి’ అనే ఎమోజీగా మార్చాను. నేను కూడా ఆ హావభావాన్ని అనుకరించడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ అక్కడ వారి ముఖాల్లో చూసిన దాన్ని బట్టి అది నిజమైనది కాదని, నకిలీదని నాకు కూడా తెలుసు.

8. భారతదేశం మాకు స్ఫురించదు

కాటలూనియా ప్రభుత్వంలోని వాణిజ్య సాంకేతిక బదిలీ కార్యాలయమైన ఎస్.డి.ఎ. బొకోనీలో పనిచేస్తున్న ఒక స్నేహితుడిని కలవడానికి వెళ్ళినప్పుడు, "మీరు భారతదేశానికి ఏ సాంకేతికతను బదిలీ చేస్తారు?" అని అడిగాను. దానికి అతను, "మాకు భారతదేశం అనే పేరు గుర్తుకు రావడం లేదు" అని విచారం వ్యక్తం చేశాడు. ఆశ్చర్యపోయి నేను, "అయితే మీరు సాంకేతికతను ఎక్కడికి బదిలీ

చేస్తారు?" అని అడిగాను. దానికి అతను, "యు.కె., ఫ్రాన్స్, జర్మనీ మొదలైనవి" అని జవాబిచ్చాడు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను. కానీ తరువాత, ఒక పరిశోధనా అధ్యయనం కోసం ప్రశ్నావళిని నిర్వహించడానికి స్పెయిన్‌లోని ప్రముఖ సంస్థలను గుర్తిస్తున్నప్పుడు, ఇండెక్స్ సంఖ్యలలో 4వ అంకెలో ఉత్పత్తిలో అగ్రగామిగా ఉన్న అనేక చిన్న కంపెనీలు ఉన్నాయని నేను కనుగొన్నాను. అప్పటికే 'డన్స్ యూరోపా' రెండవ సంచిక ప్రచురించబడింది, ఇది ఐరోపాలోని కంపెనీల పేర్లు, చిరునామాలు మరియు పరిమాణాన్ని అందించింది. తమ చిన్న రంగంలో ప్రపంచ నాయకులుగా ఉన్న చిన్న కంపెనీలను చూసి నేను నివ్వెరపోయాను. ఆంగ్లంలో ఉండే అంతర్జాతీయ వ్యాపార పత్రికలలో ప్రకటనలు ఇచ్చేంత పెద్దవి కానందున, భారతీయులకు వాటిలో చాలా వాటి గురించి తెలియదు మరియు చిన్న కంపెనీలు సాంకేతికతను అమ్మిన పెద్ద కంపెనీల నుండి సాంకేతికతను దిగుమతి చేసుకున్నారు. మనకు వారి భాషలు తెలిసి ఉంటే, భారతదేశం చాలా తక్కువ ధరకు సమాన హోదా భాగస్వామిగా సాంకేతికతను దిగుమతి చేసుకోగలిగేది.

మాకు భారతదేశం ఆలోచన రాకపోతే, వారు కూడా మాకు ఆలోచన రాలేదు. పరిశోధన నిర్వహణలో మనం గొప్ప భాగస్వాములు కాగలమని దీని ద్వారా నేను గ్రహించాను. ఒకే ఒక ప్రశ్నావళి అనువాదానికి నాకు €150 ఖర్చయ్యేది, అంటే దాదాపు రూ. 6000/-. అదే రోజుల్లో, 14 పేజీల ప్రశ్నావళిని ఫ్రెంచ్, జర్మన్, స్పానిష్ భాషల్లోకి సుమారు రూ. 2000/-కే అనువదించగలిగేవాళ్ళం. సెక్రటేరియల్ సహాయం విషయంలో కూడా ఇదే పరిస్థితి. అక్కడ ఒక ప్రశ్నావళికి రోజుకు కనీసం €100 ఛార్జీ ఉండేది, కానీ ఇక్కడ నా సెక్రటరీ అదనంగా ఏమీ అడగకుండానే దాన్ని టైప్ చేసి, 4 భాషల్లో 2000 కవర్లను సిద్ధం చేసింది. ఈ విధంగా, మాకు €1000 మంజూరైన ('వ్యాపార భాగస్వామిగా భారతదేశం గురించి యూరోపియన్ ఎగ్జిక్యూటివ్‌ల అభిప్రాయం') అనే అధ్యయనాన్ని కేవలం రూ. 10,000కే పూర్తి చేయగలిగాము. మనం గొప్ప పరిశోధన భాగస్వాములు కాగలం. కానీ మనం అలాంటి అవకాశాలన్నింటినీ కోల్పోయాము.

నేను భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చేనాటికి, ఐరోపాతో పరస్పర ప్రయోజనకరమైన సంబంధాలను పెంపొందించుకోవడానికి నా వద్ద అనేక ఆలోచనలు ఉండేవి. నా పరిశోధనా భాగస్వామి ఎమిల్ సలహా మేరకు, ప్రపంచ స్థాయిలో ఒక శక్తిగా ఎదగడం ద్వారా, ఎలాంటి జాతీయ ప్రయోజనాలను త్యాగం చేయకుండా లేదా ప్రతికూల చెల్లింపుల నిల్వను సృష్టించకుండా, భారతదేశం ఐరోపా నుండి చాలా పొందగలదని మరియు దానికి చాలా ఇవ్వగలదని నేను దృఢంగా నమ్మాను.

9 ది బ్లాస్ట్

ఒకరోజు అవ్డా పెడ్రాల్‌బస్‌లో వెళ్తుండగా నాకు పెద్ద పేలుడు శబ్దం వినిపించింది. మొరాకోకు చెందిన ఎవరో ముస్లిం వ్యక్తి అలా చేశాడని నాకు చెప్పారు. ఇంగ్లాండ్, ఐర్లాండ్‌ల మధ్య ఉన్న ఘర్షణ స్పష్టంగా కనిపించింది. క్రైస్తవులు, ముస్లింలు మంచి పొరుగువారిగా కలిసి జీవించలేనప్పుడు, క్యాథలిక్, ప్రొటెస్టంట్ మతాలు దేశాలను విభజిస్తుంటే, అన్ని రకాల మతాలు, కులాలు, భాషలు, ప్రాంతీయ సంస్కృతులతో, దేశాన్ని విభజించడానికి ఒకదానికొకటి పోటీపడే భారతదేశం ఎంత బలహీనంగా ఉందో అని నేను ఆశ్చర్యపోయాను. "మనం అగ్నిపర్వతం మీద కూర్చున్నామా?" అని నాకు ఒళ్ళు జలదరించింది. నేను భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చిన ఆరు నెలల్లోపే, బాబ్రీ మసీదు కూల్చివేయబడింది, మత ఛాందసవాదం పెరగడం ప్రారంభమైంది. సరిగ్గా ఏడాది క్రితం,

రిజర్వేషన్ల సమస్య దేశంలో సంక్షోభాన్ని సృష్టించి, మూడు నెలల పాటు దేశాన్ని స్తంభింపజేసి, చివరికి కేంద్ర ప్రభుత్వ పతనంతో ముగిసింది. ఆర్థికాభివృద్ధి కోసం, జనాభాను సద్వినియోగం చేసుకోవడానికి భావోద్వేగపరంగా ఏకీకృతం కావడానికి భారతదేశం ఎంతటి కష్టతరమైన పనిని ఎదుర్కొంటోంది! ఇది దేశ భవిష్యత్తును నిర్ణయించబోయే ఒక నిర్వహణా సవాలు కాదా? అని నేను అనుకున్నాను. నూతన ప్రజాస్వామ్యం అన్ని ప్రతికూలతలను ఎదుర్కొని ఐక్యంగా ఉండటం గొప్ప విజయం కాదా?

10 భారతదేశంలో మనకు ఏమి ఉందో గ్రహించడం

ఎ) నీరు

నా మొదటి అనుభవం నీళ్లతో. భారతదేశంలో మనం రోజుకు లీటర్ల కొద్దీ నీళ్లు తాగుతాం. జర్మనీలో జరిగిన ప్రారంభ సదస్సులో నేను భోజనానికి వెళ్ళినప్పుడల్లా, నన్ను వినయంగా "మీకు ఏమి కావాలి సార్, విస్కీ, వైన్ లేదా కాఫీ?" అని అడిగేవారు. నేను నీళ్లు అడిగితే, వాళ్ళు ఒక పెగ్గు నీళ్లు ఇచ్చారు. 250 సిసి నీళ్ల బాటిల్ ధర 2 డాలర్లు. అదృష్టవశాత్తూ మేము యూరోపియన్ యూనియన్ (EU) అతిథులం కావడం వల్ల వసతి, భోజనం ఉచితం. కానీ నీళ్ల వంటి అదనపు వస్తువులకు మా జేబుల నుండి డబ్బు చెల్లించాల్సి వచ్చింది, అది మా వల్ల కాలేదు. చివరికి కొందరు కుళాయి నీళ్లే తాగారు. ఒకవేళ భారతదేశంలో కూడా నీళ్లకు ధర నిర్ణయిస్తే మన పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో అని నేను ఆశ్చర్యపోయాను.

బి) రొట్టె

ఇతర వస్తువులలో కూడా అదే ధరల వ్యత్యాసం ఉంది. 1991లో 9 ఉత్పత్తుల ధరలను పోల్చి చూసినప్పుడు, బార్సిలోనాలో ధర 3.6 రెట్ల (500 మిల్లీలీటర్ల పాల సీసా) నుండి 12 రెట్ల (ఒక రొట్టె మరియు రెండు పడకగదుల ఇల్లు) వరకు వ్యత్యాసం ఉన్నట్లు గమనించబడింది. సౌలభ్యం కోసం అమెరికా డాలర్లలో కొలిచినప్పుడు, అమ్మకపు విలువ (ధర ద్వారా నిర్ణయించబడిన) ఆధారంగా లెక్కించిన జీడీపీ, ఇతర దేశాలతో పోలిస్తే భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క అత్యంత వక్రీకరించిన చిత్రాన్ని అందిస్తుందని నాకు అనిపించింది. సరైన చిత్రాన్ని పొందడానికి ఒక విభిన్న కొలమానం అవసరమైంది, అది కొనుగోలు శక్తి సమానత ఆధారిత పోలికల రూపంలో తరువాత వెలుగులోకి వచ్చింది.

సి) భాషా పాఠాలు

నాకు స్పానిష్ గానీ, స్థానిక భాష గానీ రానందున, ESADE నన్ను స్పానిష్ తరగతులకు పంపింది. అక్కడ వివిధ దేశాలకు చెందిన, సుమారు 20 ఏళ్ల వయసున్న, స్పానిష్ రాని మరో 15 మంది ఉన్నారు. రంగుల గురించి వివరించిన తర్వాత, బోధకురాలు నేర్చుకున్నది పరీక్షించాలనుకుని, ప్రతి ఒక్కరినీ "మీ కారు ఏ రంగులో ఉంది?" అని అడిగారు. యువకులు అందుకు అనుగుణంగా సమాధానమిచ్చారు, కానీ భారతదేశంలోని IMX నుండి వచ్చిన ప్రొఫెసర్‌నైన నేను, "నాకు కారు లేదు" అని సమాధానమిచ్చాను. తర్వాతి రౌండ్‌లో, సంఖ్యల గురించి వివరించిన తర్వాత,

బోధకురాలు "మీకు ఎన్ని కార్లు ఉన్నాయి?" అని అడిగారు. నా సమాధానం అదే, "నాకు కారు లేదు". ఇప్పుడు బోధకురాలు అయోమయానికి గురయ్యారు. "మరి మీరు ఆఫీసుకు ఎలా వెళ్తారు?" "నడుచుకుంటూ వెళ్తాను" అని చెప్పాను, అది ఆమెను మరింత అయోమయానికి గురిచేసింది. "మీరు మీ ఆఫీసుకు ఎలా నడవగలరు, అది ఎంత దూరం?" "అది మా ఇంటి వెనుక ఉంది" అని నేను చెప్పాను. నివాస సౌకర్యాలు, అతిథి గృహాలతో కూడిన మా 200 ఎకరాల భారీ క్యాంపస్‌ను ఆమె అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టమైంది. కానీ, తక్కువ ఖర్చుతో సందర్శకులను ఆహ్వానించడానికి, మా సొంత భోజన, వసతి సౌకర్యాలను అందించడానికి, కేవలం ప్రయాణ ఖర్చులు మరియు నామమాత్రపు గౌరవ వేతనం చెల్లించడానికి ఇది ఒక ఆకర్షణీయమైన కేంద్రంగా ఉంటుందని నేను గ్రహించాను. విదేశాల నుండి అధ్యాపకులను ఆహ్వానించడానికి IMPలో నేను తర్వాత దీనిని ఉపయోగించుకోవచ్చని కూడా తెలుసుకున్నాను

డి) లూనా రైడ్

ఒకసారి నా పరిశోధన భాగస్వామి నన్ను రాత్రి భోజనానికి ఆహ్వానించారు. ఆయన ఒక ప్రొఫెసర్ మరియు MDP ఛైర్మన్, సంస్థలో చాలా ఉన్నత హోదాలో ఉండేవారు. మేము సాయంత్రం 5 గంటలకు పార్కింగ్ ప్రదేశంలో కలుసుకోవాల్సి ఉంది. నేను సరిగ్గా సమయానికే అక్కడికి వెళ్ళాను. కానీ ఆయన కారు జాడ కనబడలేదు. కొంత సేపటికి ఆయన అరుపులు విని చూస్తే, ఆయన ఫుట్ రెస్ట్ లేని ఒక చిన్న మోపెడ్ (భారతదేశంలో లూనా) మీద నిలబడి ఉన్నారు. టైపిస్టులు, ప్లంబర్లు కూడా కార్లలో ప్రయాణించేవారు కాబట్టి, ఆయన దగ్గర ఒక మంచి కారు ఉంటుందని నేను ఊహించాను, అందుకే ఆశ్చర్యపోయాను. ఆయన బండిని స్టార్ట్ చేసి లేన్లలోకి పోనిచ్చారు. ట్రాఫిక్ కనిపించినప్పుడల్లా, తన లూనాను పైకి ఎత్తి ఫుట్‌పాత్‌పై నడిచారు. మేము ప్రధాన 6-లేన్ల రహదారిని దాటాల్సి వచ్చింది, అది చాలా దూరం వరకు ట్రాఫిక్‌తో నిండిపోయింది. కానీ ఆయన తన లూనాను పైకి ఎత్తడంతో మేము సునాయాసంగా రోడ్డు దాటాము. మేము ఆయన రాజభవనం లాంటి ఇంటికి చేరుకుని టీ తాగాము, ఆ తర్వాత రాత్రి 8:30 గంటలకు బయట భోజనానికి వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాము. మేము కిందకు రాగానే ఆయన తన గ్యారేజ్ తెరిచారు, అక్కడ నేను ఒక అద్భుతమైన మెర్సిడెస్ బెంజ్ కారును చూశాను. ట్రాఫిక్ జామ్‌ల కారణంగా అతను తన అందమైన కారులో ఆఫీసుకు వెళ్లలేడని, ఆఫీసు వేళల తర్వాత లేదా వారాంతాల్లో లేదా విహారయాత్రలకు మాత్రమే కారును ఉపయోగిస్తాడని నేను గ్రహించాను.

సంవత్సరాలుగా వాహనాల సాంద్రత (2W సమానం)

200.00
150.00
100.00
50.00
0.00

1951 1961 1971 1981 1991 2001 2011 2015

స్పెయిన్ కంటే 20 రెట్ల కంటే ఎక్కువ జనాభా, కేవలం 6 రెట్ల విస్తీర్ణం ఉన్న భారతదేశంలో పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో అని నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఒకవేళ మనం ప్రత్యామ్నాయ రూపకల్పనను కలిగి ఉండకుండా, ప్రజా రవాణా కోసం కార్లు మరియు ఇతర మోటారు వాహనాలపై ఎక్కువ దృష్టి పెట్టి

ఉంటే, అభివృద్ధి కారణంగా మనం కూడా ఇలాంటి సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కోమా? అని నేను ఆలోచించాను.

కేవలం 25 సంవత్సరాల తర్వాత, కాలుష్య సంబంధిత సమస్యలతో కూడిన నిజమైన సంక్షోభాన్ని మనం ఎదుర్కొంటున్నాము, చివరికి అది నిజమైంది.

ఇ) ఓడరేవు వద్ద కరెన్సీ

నా డిసెంబర్ యు.కె. పర్యటనలో భాగంగా, నేను ESSEC, ఎరాస్మస్ మరియు మాంచెస్టర్ బిజినెస్ స్కూల్స్‌ను సందర్శించాలని ప్రణాళిక వేసుకున్నాను. నేను బెల్జియం గుండా ప్రయాణించి, అక్కడ రాత్రి బస చేయాల్సి వచ్చింది. అందువల్ల, నా దగ్గర స్పానిష్ పెసెటాస్, ఫ్రెంచ్ ఫ్రాంక్స్, బెల్జియం ఫ్రాంక్స్, డచ్ గైడర్స్ మరియు బ్రిటిష్ పౌండ్లు అనే ఐదు కరెన్సీలు ఉండేవి, కానీ ప్రతిచోటా మార్పిడి ఛార్జీలు చెల్లించాల్సి వచ్చింది. డిసెంబర్ 19న రోటర్‌డామ్ నుండి లండన్‌కు బస్సులో నా ప్రయాణంలో, ఇంగ్లీష్ ఛానెల్ దాటడానికి నేను ఆంట్‌వెర్పెన్ పోర్టుకు చేరుకున్నాను. అప్పటికి రాత్రి సుమారు 10 గంటలు అయింది మరియు ఉష్ణోగ్రత దాదాపు 250 F (-50C) ఉండటంతో నాకు చాలా చలిగా అనిపించింది. నేను 40 BF ఖరీదు చేసే ఒక కప్పు కాఫీ తాగాలని అనుకున్నాను. నా దగ్గర 50 BF ఉండటంతో దాన్ని కొన్నాను. నేను రాత్రి భోజనం చేయకపోవడం మరియు ఆకలిగా ఉండటంతో, మరో 40 BF ఖరీదు చేసే బన్ మరియు బటర్ తినాలని అనుకున్నాను. నా దగ్గర కేవలం 10 BF మాత్రమే మిగిలి ఉండటంతో, నేను పౌండ్లలో చెల్లించవచ్చా అని అడిగాను. అమ్మకందారుడు తల ఊపడంతో నేను £100 నోటు ఇచ్చాను. ఆ రోజుల్లో మార్పిడి రేటు సుమారుగా 1 పౌండ్‌కు 65 BF ఉండేది. దానికి అనుగుణంగా అతను దానిని సుమారు 6500,358 (మారకం కమీషన్) BF గా మార్చి, అందులో నుండి 30 BF తీసివేసి, మిగిలిన 6112 BF తిరిగి ఇచ్చాడు. నేను ఇప్పుడు UKకి వెళ్తున్నాను కాబట్టి, ఈ BF తో నేనేం చేస్తాను? మిగిలిన మొత్తాన్ని పౌండ్లలో తీసుకోలేనా? అని అడిగాను. "తప్పకుండా," అని అతను 5.5% మారకం కమీషన్ తీసివేసి, నాకు £89 తిరిగి ఇచ్చాడు. అలా అర పౌండ్ కోసం, నేను కేవలం కొన్ని క్షణాల్లో 10 పౌండ్లు నష్టపోయాను. ప్రతి మారకంలో ఇలా నష్టపోతుండగా, ఒక్క పైసా కూడా మారకంలో నష్టపోకుండా, పశ్చిమ ఐరోపా అంతటి ప్రపంచమంతటిలో ప్రయాణించగలిగేంత అదృష్టం భారతదేశంలో మనకు ఉందని నేను గ్రహించాను.

శీతాకాలంలో 0 నుండి -200 డిగ్రీల సెల్సియస్ వరకు ఉండే ఉష్ణోగ్రత, దానికి తోడు కురిసే వర్షాలు, కేవలం కొన్ని గంటల పాటు మాత్రమే లభించే సూర్యరశ్మి... బ్రతకడానికి అవసరమైన సాంకేతికతను అభివృద్ధి చేయడానికి ప్రజలు ఎంత కష్టపడతారో అని నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. కరెంట్ పోయే పరిస్థితిని వారు తట్టుకోగలరా? మన భారతదేశంలో, దేశంలోని చాలా ప్రాంతాలలో 10-12 నెలల పాటు 12 గంటల సూర్యరశ్మి ఉంటుంది. అలాగే, 0-450 డిగ్రీల సెల్సియస్ మధ్య ఉండే ఉష్ణోగ్రత, ఏడాది పొడవునా ఇంట్లో మనల్ని ఇబ్బంది పెట్టనంత మితంగా ఉంటుంది. మనకు సౌకర్యంగా అనిపించేది, అక్కడ అవసరం. మనకు ఎయిర్ కండిషనింగ్ అంటే చల్లదనం, అక్కడ వేడి. ఇది ఎలాగంటే, ఇక్కడ భారతదేశంలో రాత్రి 12 గంటలకి ఉన్న అర్థానికి, అమెరికాలో ఉన్న అర్థానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకం.

ఒక దేశం నుండి మరొక దేశానికి ప్రయాణించడంలో సమస్య అలా ఉండేది. ఈ దేశాలను సందర్శించడానికి నేను స్పెయిన్, ఫ్రాన్స్, బెనెలుక్స్ (బెల్జియం, నెదర్లాండ్స్ మరియు లక్సెంబర్గ్), జర్మనీ మరియు యు.కె. వీసాలు తీసుకోవలసి వచ్చేది. ప్రతి ట్రాన్సిట్ వద్ద మేము ఇమ్మిగ్రేషన్ గుండా వెళ్ళవలసి వచ్చేది. పాస్‌పోర్ట్, తద్వారా వీసా పోగొట్టుకోవడం మీ బసకు ప్రమాదం కలిగించడమే కాక, మీకు మద్దతుగా నిలిచేవారు ఎవరూ లేకుండా జైలుకు కూడా వెళ్ళేలా చేసేది. ప్రస్తుత యూరోపియన్ యూనియన్ జనాభాకు 4 రెట్ల జనాభా ఉన్న భారతదేశంలోని 29 రాష్ట్రాలు (జనాభా ప్రకారం EUలోని అతిపెద్ద దేశం కంటే నాలుగు రాష్ట్రాలు పెద్దవి) మరియు 7 కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలలో నేను సునాయాసంగా ప్రయాణించినప్పుడు, నా పర్సులోని డబ్బును మార్చుకోకుండా, ఇమ్మిగ్రేషన్ గుండా వెళ్ళకుండా, ఎలాంటి పాస్‌పోర్ట్ లేదా వీసా తీసుకెళ్లకుండా, యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలన్నింటిలోనూ ప్రయాణించినట్లుగా నాకు అనిపిస్తుంది.

అయితే బాధ కలిగించే విషయం ఏమిటంటే, భౌతిక జనాభా పరంగా (మేధస్సు అనే దైవదత్త వరం) అమెరికా లేదా యూరోపియన్ యూనియన్ కంటే 4 రెట్లు పెద్దది అయినప్పటికీ, భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ వారి ఆర్థిక వ్యవస్థలో కేవలం 1/6వ వంతు మాత్రమే ఉంది (అమెరికాలో 13.4% మరియు యూరోపియన్ యూనియన్‌లో 15.1%). సమగ్ర సమన్వయాలు మరియు మానవ వనరుల అభివృద్ధి ద్వారా బహుశా సాధ్యమయ్యే దానిలో ఇది 1/24వ వంతు మాత్రమే.

బార్సిలోనా పర్యటన నాకు కనువిప్పు కలిగించింది. భారతదేశంలో మనం ఏ విధంగా స్వర్గంలో జీవిస్తున్నామో, సహజీవన సంబంధం ద్వారా విస్తృత సమాజ ప్రయోజనం కోసం ఒకరికొకరు ఏ విధంగా సహాయపడగలమో నేను తెలుసుకున్నాను. అంతర్జాతీయ వినిమయ సహకారం ఒక గొప్ప వరం కాగలదని, ప్రముఖ మేనేజ్‌మెంట్ పాఠశాలల అధ్యాపకులందరూ తమ పరిధిని విస్తరించుకోవడానికి, తమ సొంత దేశాన్ని ప్రేమించడం ప్రారంభించడానికి, అభివృద్ధికి అవకాశాలను గుర్తించడానికి మరియు ప్రపంచం కోసం కొత్త విషయాలను సృష్టించడానికి ఒక సంవత్సరం పాటు సందర్శించాలని నేను దృఢంగా విశ్వసించాను.